

Rozdział I. Konstrukcja prawna spółek osobowych

§ 1. Zagadnienia wstępne

I. Pojęcie podmiotowości podatkowoprawnej spółek osobowych

Podmiotowość podatkowoprawna, tak jak podmiotowość prawna, jest pojęciem normatywnym, co oznacza, że to w przepisach prawnych znajduje się określenie, kto może być podatnikiem¹. Podmiotowość nie jest cechą naturalną, ale właściwością, w którą wyposażają jednostkę przepisy prawa². W rozważaniach na temat podmiotowości podatkowoprawnej konieczne jest sięgnięcie do pojęć z innych gałęzi prawa, zwłaszcza cywilnego³, przy czym pojęcia podmiotu wypracowanego w prawie cywilnym nie można traktować jako pojęcia ponadgałęziowego⁴. Inne dziedziny prawa mogą bowiem określać własny sposób rozumienia podmiotowości⁵.

W teorii przez podmiot prawa rozumie się zwykle każdy byt, który zgodnie z powszechnie obowiązującym prawem został wyposażony w choćby pojedyncze uprawnienia lub obowiązki, niezależnie od jego charakteru⁶. Podmiotowość prawna jest zatem zdolnością do posiadania uprawnień lub obowiązków, przez co może ona co najwyżej istnieć lub nie istnieć, a nie może sama w sobie być podmiotem innych własności⁷.

Decydujące znaczenie ma norma prawna. Może ona wiązać podmiotowość prawną z różnymi rodzajami struktur. Te z kolei powstają w związku z interesami żywej istoty (np. osoby fizycznej), grupy żywych istot (np. spółki) albo domniemanym interesem przedmiotu martwego (np. fundacji)⁸.

---

¹ B. Brzeziński, *Prawo podatkowe*, 1999, s. 28–29.

² A. Kostecki, *System instytucji finansowych PRL*, s. 130.

³ A. Nykiel, *Podmiotowość podatkowoprawna*, s. 59.

⁴ Ł. Karczyński, *Opodatkowanie przekształcenia spółek*, s. 32.

⁵ Por. M. Kalinowski, *Podmiotowość prawna podatnika*, s. 24.

⁶ W. Lang, J. Wróblewski, S. Zawadzki, *Teoria państwa i prawa*, s. 379.

⁷ A. Herbet, *Spółka cywilna*, s. 564.

⁸ T. Gizbert-Studnicki, *Język prawny*, s. 154–155.

Miejsce spółek osobowych w systematyce podmiotów prawa budzi wiele kontrowersji zarówno w polskim porządku prawnym, jak i w ustawodawstwach innych krajów⁹. Co do zasady, na ogół nie posiadają one osobowości prawnej, uznawane są za tzw. ułomne osoby prawne, chociaż w niektórych systemach prawnych nadaje się im status osoby prawnej. Na przykład polskie i niemieckie spółki osobowe nie posiadają osobowości prawnej, a portugalskie i belgijskie już ją mają.

Pomimo tak zasadniczych różnic, jednostki te posiadają wiele cech wspólnych. Przede wszystkim funkcjonowanie spółek osobowych, w odróżnieniu od spółek kapitałowych, opiera się na substracie osobowym. Zatem to wspólnicy są podstawowym gwarantem ich istnienia i działalności. Konsekwencją tego jest osobista oraz majątkowa, a także solidarna odpowiedzialność wszystkich współników za zobowiązania spółki. Wspólnicy zajmują się również osobistym prowadzeniem spółek. Bezpośrednie prowadzenie spraw wiąże się zasadniczo z podejmowaniem decyzji jednomyślnie. W związku z tym nie ma potrzeby tworzenia organów spółki osobowej.

Dwoisty charakter spółek osobowych w prawie cywilnym oraz handlowym jest jedną z przyczyn zaistnienia niejednorodnego sposobu opodatkowania tych podmiotów. Ustawodawcy podatkowi muszą zdecydować, czy spółka osobowa zostanie potraktowana jak osoba prawna podlegająca opodatkowaniu, ze względu na jej podobieństwo do osoby prawnej, czy też będzie traktowana jako podmiot transparentny. W drugim przypadku kładzie się nacisk na pojęcie spółki osobowej jako zbioru poszczególnych współników. W dużej mierze decyzja ta jest uzależniona od sposobu traktowania spółki osobowej w zakresie prawa cywilnego. Nie można zaprzeczyć twierdzeniu, że ustawodawcy podatkowi w definiowaniu pojęć używanych w przepisach podatkowych obowiązani są uwzględniać pojęcia i koncepcje z zakresu prawa cywilnego¹⁰. Przyjmuje się zatem, że spółka osobowa będzie nietransparentna podatkowo, jeśli będzie posiadała osobowość prawną według prawa cywilnego. Analogicznie, spółka osobowa będzie traktowana jako podmiot transparentny podatkowo, o ile prawo cywilne traktuje ją jako formę współwłasności.

---

⁹ M. Aleksandrowicz, J. Fiszler, S. Jędrzejewski, Unikanie podwójnego; P. Baker, Double Taxation Conventions and International Tax Law; J. Banach, Polskie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania; tenże, Unikanie międzynarodowego podwójnego opodatkowania; tenże, Opodatkowanie dywidend; K. Bany, Opodatkowanie zysków; A. Biegalski, Refleksje na tle Modelu Konwencji OECD; J. Fiszler, Charakterystyka polskich umów; S. Goldberg, The nature of partnership; R. Hunter, A Polish Hybrid; M. Jamroz, Opodatkowanie spółki osobowej; M. Pires, International Juridical Double Taxation; A. Zalasziński, Zakres podmiotowy.

¹⁰ Ch.P.A. Geppaart, Fiscale Rechtsvinding, s. 129–130.

Inne podejście do opodatkowania spółek osobowych związane jest ze sposobem postrzegania działalności spółek w sferze gospodarczej. Wówczas podobieństwo do osób prawnych zależy od tego, czy spółka osobowa „w rzeczywistości” funkcjonuje jako podmiot w dużej mierze niezależny od wspólników. Jeśli tak jest, wówczas powinna być ona traktowana w taki sam sposób, jak inne niezależnie działające podmioty podlegające opodatkowaniu w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych różnic dotyczących tego samego rodzaju organizacji. Często oba podejścia są stosowane przez ustawodawcę podatkowego jednocześnie. Można zatem stwierdzić, że to, czy spółka osobowa jest traktowana jako podmiot podlegający opodatkowaniu, czy też jako podmiot transparentny, jest kwestią stosowanej polityki podatkowej¹¹.

Co do zasady, ustawodawcy podatkowi stosują dwie koncepcje opodatkowania dochodów spółki osobowej. Zgodnie z pierwszą z nich, spółkę osobową traktuje się jako podmiot podlegający opodatkowaniu; na podstawie drugiej zaś, spółkę osobową uważa się za podmiot transparentny. W drugiej koncepcji wyróżnia się dwa sposoby traktowania: spółka osobowa może być uważana za podmiot składający zeznanie co do wysokości dochodu bądź też jako zbiór działalności poszczególnych wspólników.

II. Spółka osobowa jako podmiot nietransparentny podatkowo

Traktowanie spółek osobowych jako podmiotów podlegających opodatkowaniu ma zastosowanie w szczególności w krajach stosujących koncepcję prawa cywilnego wywodzącego się z prawa rzymskiego. Według niej, spółki osobowe są traktowane jako osoby prawne. Własność majątku spółki osobowej uważa się za odrębną od własności udziałów wspólników w spółce. Kwalifikacja spółki osobowej jako osoby prawnej znajduje odzwierciedlenie w traktowaniu jej jako podmiotu podlegającego opodatkowaniu. Przykładami są Belgia, Hiszpania, Portugalia oraz kraje Ameryki Łacińskiej¹².

Od zasady tej są jednak wyjątki. Istnieją bowiem ustawodawstwa, w których według prawa cywilnego spółka osobowa, mimo że jest uznawana za osobę prawną, nie podlega opodatkowaniu. Sytuacja taka występuje m.in. we Francji. Mimo tego, że zgodnie z prawem cywilnym tego państwa spółka cywilna jest uważana za osobę prawną, to może ona nie podlegać podatkowi dochodowemu od osób prawnych¹³.

---

¹¹ A.H.M. Daniels, *Issues in international partnership taxation*, s. 7.

¹² M. Bandzmer, *Status podatkowopravny spółek osobowych*, s. 38.

¹³ *Ibidem*.

Kwalifikowanie spółki osobowej jako osoby prawnej oznacza również, że umowy zawierane pomiędzy spółką osobową a współnikiem są traktowane tak jak umowy pomiędzy spółką osobową a dowolną osobą trzecią. Zatem jeżeli spółka osobowa jest uważana za osobę prawną i traktowana jako podmiot podlegający opodatkowaniu, to dla celów podatkowych czynności prawne pomiędzy spółką osobową a współnikiem również traktuje się jako czynności prawne pomiędzy spółką osobową a dowolną osobą trzecią. Przykładowo, jeżeli współnik – oprócz finansowania spółki osobowej w formie wkładu do kapitału – udziela spółce osobowej pożyczki, wówczas odsetki zapłacone współnikowi przez spółkę osobową powinny być odliczane od zysku spółki osobowej i podlegać opodatkowaniu jako odsetki współnika. Może on więc w stosunkach ze spółką osobową działać w podwójnym charakterze¹⁴.

Poza traktowaniem osób prawnych jako podmiotów podlegających opodatkowaniu, przepisy prawa podatkowego niekiedy uznają jednostki niebędące osobami prawnymi za osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, jeżeli podmioty te w dużym stopniu przypominają osoby prawne pod względem sposobu ich funkcjonowania w sferze gospodarczej. Dotyczy to m.in. wszystkich podmiotów, które można nazwać osobowymi spółkami publicznymi.

W obrocie prawnym co do zasady wyróżnia się jedną publiczną spółkę osobową. Określa się ją mianem spółki komandytowo-akcyjnej. Przez pojęcie spółki publicznej należy rozumieć taką formę działalności, w której co najmniej jedna akcja jest zdematerializowana. Oznacza to, że papier wartościowy niemający formy dokumentu obrazowany jest przez zapis na rachunku papierów wartościowych prowadzonym przez podmiot upoważniony przepisami ustawy, który potwierdza, że określona osoba (uprawniony z rachunku) jest uczestnikiem (akcjonariuszem) określonego podmiotu¹⁵.

W przypadku spółki osobowej publicznej aspekt wzajemnego przedstawicielstwa i współpracy nie jest obecny w relacjach pomiędzy współnikami. Charakterystycznym jej elementem jest więc anonimowość współników, a w związku z tym jedyną różnicą pomiędzy osobową spółką publiczną a osobą prawną jest ograniczona odpowiedzialność współników w osobie prawnej. Umowa spółki jest redagowana w taki sposób, aby w ramach osobowej spółki publicznej prawa i obowiązki współników były równoważne z prawami i obowiązkami współników w kapitałowej spółce publicznej¹⁶.

---

¹⁴ A.H.M. Daniels, *Issues in international partnership taxation*, s. 8–9.

¹⁵ A. Kidyba, *Komentarz aktualizowany do art. 4 Kodeksu spółek handlowych*.

¹⁶ *Ibidem*.

III. Spółka osobowa jako podmiot transparentny podatkowo

1. Spółka osobowa jako jednostka dla celów rachunkowych

Jeżeli dochód spółki osobowej nie podlega opodatkowaniu na poziomie spółki, a na poziomie wspólników, wówczas często stosuje się zasadę podmiotu transparentnego pod względem fiskalnym. W ramach tej szerokiej koncepcji przejrzystości podatkowej mogą być wyodrębnione dwa oddzielne systemy opodatkowania dochodów spółki osobowej¹⁷.

W ramach pierwszej z nich spółka osobowa jest traktowana jako jednostka dla celów rachunkowych¹⁸.

Spółka osobowa jest uznawana za jednostkę rachunkową na potrzeby obliczenia wysokości osiągniętego dochodu i złożenia w tym zakresie zeznania dla celów podatkowych. Obliczenia dochodu dokonuje się na poziomie spółki osobowej. Wysokość dochodu osiągniętego przez spółkę osobową jest decydująca dla sposobu opodatkowania jej wspólników, zwłaszcza dla określenia wysokości stawki podatkowej¹⁹.

2. Spółka jako zbiór działalności gospodarczej wspólników

Spółka osobowa, jako podmiot transparentny podatkowo, może być także traktowana jako zbiór działalności gospodarczej jej wspólników. W takim przypadku dochód nie podlega obliczeniu się na poziomie spółki, ale na poziomie jej wspólników. Jest on bowiem obliczany indywidualnie dla każdego ze wspólników proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku spółki osobowej. Tak obliczony dochód determinuje sposób opodatkowania wspólników, w tym wysokość stawki podatkowej²⁰.

§ 2. Spółki osobowe w Polsce

I. Rodzaje i charakter prawny spółek osobowych

Katalog polskich spółek osobowych jest szeroki. Istnieją spółki prawa cywilnego, a także prawa handlowego: jawne, partnerskie, komandytowe i komandytowo-akcyjne. Zasady tworzenia i funkcjonowania spółki cywilnej

---

¹⁷ R. Hunter, *A Polish Hybrid*, s. 42.

¹⁸ M. Bandzmer, *Status podatkowoprawny spółek osobowych*, s. 39.

¹⁹ A.H.M. Daniels, *Issues in international partnership taxation*, s. 23.

²⁰ *Ibidem*.

regulują przepisy Kodeksu cywilnego²¹, natomiast ustroj pozostałych jest regulowany przepisami Kodeksu spółek handlowych²².

Spółki osobowe w Polsce nie posiadają osobowości prawnej. Jednakże jednostki podlegające regulacjom przepisów KSH, w odróżnieniu od spółek cywilnych, są podmiotami prawa i stanowią trzecią – obok osób fizycznych i prawnych – kategorię uczestników obrotu prawnego²³. Przede wszystkim mogą one nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane.

Należy stwierdzić, że umieszczenie przepisów o spółce cywilnej w części szczegółowej, dotyczącej praw i zobowiązań – poza aktem prawnym kompleksowo regulującym kwestie dotyczące innych spółek osobowych – oraz brak przepisu bezpośrednio przyznającego spółce cywilnej zdolność prawną wskazują, że zamiarem ustawodawcy było uregulowanie spółki cywilnej jako stosunku zobowiązaniowego²⁴.

II. Spółka cywilna

Spółka prawa cywilnego jest najprostszym typem spółki osobowej. Do jej powstania dochodzi przez zawarcie umowy, która powinna zostać potwierdzona pismem. W tej umowie wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w określony sposób, w szczególności przez wniesienie wkładów²⁵. Może ona powstać zarówno dla realizacji jednego, konkretnego projektu, jak i dla długofalowej działalności.

Należy zauważyć, że spółka cywilna nie podlega zgłoszeniu do rejestru przedsiębiorców KRS, za przedsiębiorcę bowiem uznaje się każdego wspólnika. Jednocześnie warto pamiętać, że spółka cywilna jest właściwa tylko dla niewielkich przedsięwzięć.

Za zobowiązania spółki cywilnej wspólnicy odpowiadają solidarnie²⁶. Każdy z nich jest nie tylko uprawniony, ale i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki²⁷, do jej reprezentowania²⁸. Mają oni też prawo do udziału w zyskach. Zasadniczo jednak podziału i wypłaty zysków można żądać dopiero po rozwiązaniu spółki. Jednak gdy umowa spółki została zawarta na dłuższy czas,

---

²¹ Ustawa z 23.4.1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.).

²² Ustawa z 15.9.2000 r. – Kodeks spółek handlowych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 1030 ze zm.).

²³ K. Peroń, Status prawny spółek osobowych, cz. 2, s. 96.

²⁴ J. Frąckowiak, Konstrukcja prawna spółki cywilnej, s. 111.

²⁵ Art. 860 KC.

²⁶ Art. 864 KC.

²⁷ Art. 865 § 1 KC.

²⁸ Art. 866 KC.

wspólnicy mogą żądać podziału i wypłaty zysków z końcem każdego roku obrotowego²⁹.

Spółka prawa cywilnego może zostać zlikwidowana z kilku przyczyn. Przede wszystkim, przy umowach zawartych na czas określony, likwidacja następuje w przypadku upływu czasu, na jaki została ona utworzona³⁰. Po drugiej, może to nastąpić wówczas, gdy wystąpiły okoliczności powodujące rozwiązanie spółki zgodnie z treścią samej umowy³¹. Rozwiązanie spółki może nastąpić na mocy uchwały wspólników. Do likwidacji może dojść także w razie wystąpienia jednego z nich, jeżeli było ich tylko dwóch³², oraz śmierci jednego ze wspólników, chyba że pozostali uchwalą dalsze istnienie spółki albo gdy umowa spółki przewiduje, że spadkobiercy tej osoby wejdą na jej miejsce³³. Wreszcie może dojść do rozwiązania spółki przez sąd na żądanie wspólnika, uzasadnione ważnymi powodami³⁴. W każdej z powyższych sytuacji następuje zakończenie istnienia spółki cywilnej i konieczne staje się dokonanie likwidacji jej majątku³⁵.

III. Spółka jawna

Spółka jawna to podstawowa forma spółki osobowej. Prowadzi ona przedsiębiorstwo pod własną firmą. Umowa powinna zostać zawarta na piśmie pod rygorem nieważności³⁶. Jednak może ona zacząć działać dopiero z chwilą wpisania do rejestru przedsiębiorców w KRS³⁷.

Za jej zobowiązania odpowiada bez ograniczeń każdy wspólnik całym swoim majątkiem wraz z innymi wspólnikami oraz ze spółką³⁸. Natomiast wierzyciel może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika dopiero, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna³⁹.

Każdy wspólnik jest uprawniony i obowiązany do prowadzenia spraw spółki i do jej reprezentowania. W sprawach przekraczających zwykłe czynności wymagana jest jednakże jednomyślna uchwała wspólników⁴⁰.

---

²⁹ Art. 867–869 KC.

³⁰ Art. 869 § 1 i 2 KC.

³¹ Art. 873 KC.

³² Wyr. NSA z 18.9.1995 r., II SA 775/94, Wok. 1995, Nr 12, poz. 36.

³³ S. Grzybowski, Spółka prawa cywilnego, s. 80.

³⁴ Art. 874 KC.

³⁵ M. Machnij, Likwidacja spółki cywilnej, s. 9; J. Lic, Skutki braku podmiotowości, s. 50.

³⁶ Art. 23 KSH.

³⁷ Art. 26 KSH.

³⁸ Art. 22 KSH.

³⁹ Art. 31 KSH.

⁴⁰ Art. 29 KSH.

Sposób udziału wspólników w zysku oraz stracie spółki określany jest w umowie, z tym że wspólnik nie może zostać wyłączony z udziału w zysku. Można natomiast wyłączyć udział niektórych wspólników w stratach⁴¹.

W przypadku rozwiązania spółki przeprowadza się postępowanie likwidacyjne⁴². W razie śmierci jednego ze wspólników, ogłoszenia upadłości wspólnika, wypowiedzenia umowy spółki przez wspólnika lub jego wierzyciela spółka może trwać nadal, jeżeli umowa spółki tak stanowi lub pozostali wspólnicy tak postanowią. W umowie można też zastrzec, że na miejsce zmarłego wspólnika wstąpią jego spadkobiercy⁴³.

IV. Spółka partnerska

Spółka partnerska może zostać założona jedynie w przypadku wykonywania jednego z wolnych zawodów⁴⁴. Partnerami (wspólnikami) mogą być osoby fizyczne uprawnione do wykonywania wolnych zawodów wymienionych enumeratywnie w Kodeksie spółek handlowych, m.in. takich, jak: adwokat, aptekarz, architekt, lekarz, notariusz czy tłumacz⁴⁵.

Regulacje dotyczące funkcjonowania spółki partnerskiej w znacznej mierze pokrywają się z tymi dotyczącymi spółki jawnej. Umowa między partnerami musi zostać sporządzona w formie aktu notarialnego, a sama spółka powstaje z dniem wpisania do rejestru przedsiębiorców w KRS⁴⁶.

Cechą charakterystyczną tego typu spółki jest ukształtowanie sposobu odpowiedzialności partnerów⁴⁷. Partner nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki powstałe w związku z wykonywaniem wolnego zawodu przez pozostałych partnerów w spółce, jak również za zobowiązania spółki będące następstwem działań lub zaniechań osób zatrudnionych przez spółkę na podstawie umowy o pracę lub innego stosunku prawnego, które podlegały kierownictwu innego partnera przy świadczeniu usług związanych z przedmiotem działalności spółki. Jednak zawarta umowa może przewidywać, że jeden albo większa liczba partnerów godzi się na ponoszenie odpowiedzialności, tak jak jest to w przypadku wspólników w spółce jawnej⁴⁸.

Charakterystyczną cechą spółki partnerskiej jest regulacja, na podstawie której spadkobierca wspólnika może wstąpić w jego miejsce do spółki tylko

---

⁴¹ Art. 51 KSH.

⁴² Art. 67 KSH.

⁴³ Art. 58, 59 KSH.

⁴⁴ Art. 86 KSH.

⁴⁵ Art. 87, 88 KSH.

⁴⁶ Art. 92, 93 KSH.

⁴⁷ M. Aslanowicz, Podmiotowość prawna spółki partnerskiej, s. 18.

⁴⁸ Art. 95 KSH.

w takim przypadku, gdy przewiduje to umowa spółki oraz wykonuje on jeden ze wskazanych w ustawie wolnych zawodów⁴⁹. W spółce partnerskiej może zostać powołany zarząd⁵⁰. Jest to jedyny rodzaj spółki osobowej, w której występuje struktura organizacyjna.

Rozwiązanie spółki partnerskiej następuje w taki sam sposób, jak w spółce jawnej.

V. Spółka komandytowa

Spółka komandytowa, podobnie jak partnerska, powstaje w taki sam sposób, jak spółka jawna. Umowa powinna zostać sporządzona na piśmie pod rygorem nieważności. Powstaje ona z chwilą wpisania do rejestru KRS.

Mogą być w niej dwa rodzaje wspólników – część z nich dysponuje kapitałem – są to tzw. komandytariusze, a druga grupa to tzw. komplementariusze, którzy posiadają wiedzę, umiejętności i pomysły, ale nie dysponują odpowiednimi środkami finansowymi.

Komplementariusze odpowiadają za zobowiązania spółki na tych samych zasadach, co wspólnicy spółki jawnej, a komandytariusze ponoszą odpowiedzialność jedynie do określonej w umowie spółki sumy komandytowej⁵¹. W zamian za ograniczenie odpowiedzialności, komandytariusze pozbawieni są wielu kompetencji wspólników, m.in. prawa do prowadzenia spraw spółki oraz reprezentowania jej na zewnątrz, ponadto nazwiska komandytariuszy nie mogą zostać zamieszczone w firmie spółki. Złamanie tego zakazu skutkuje przywróceniem pełnej odpowiedzialności komandytariuszy za zobowiązania spółki. Umowa spółki może wyłączać nawet konieczność uzyskania zgody komandytariusza na dokonanie przez komplementariuszy czynności przekraczających zwykły zakres.

Rozwiązanie spółki komandytowej, tak jak spółki partnerskiej, następuje w taki sam sposób, jak w spółce jawnej.

VI. Spółka komandytowo-akcyjna

Spółka komandytowo-akcyjna, jak sama nazwa wskazuje, w swojej konstrukcji z jednej strony jest zbliżona do spółki komandytowej, z drugiej zaś do spółki akcyjnej. Występują w niej dwa rodzaje wspólników: komplementariusze oraz akcjonariusze posiadający akcje spółki.

---

⁴⁹ Art. 101 KSH.

⁵⁰ Art. 97 KSH.

⁵¹ Art. 102 KSH.